

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekoval račun št. 11.409

Igra Rusije v evropski politiki

PREORIENTACIJA SOVJETOV V SMISLU FRANCOSEKGA BLOKA.

V svetovnem, pa tudi v domačem tisku se zadnje čase često razpravlja o vlogi Rusije v novi evropski politiki. Dasi je na eni strani sicer res, da se je sovjetska Rusija s svojo boljševiško doktrino in prakso zelo oddaljila od ostalega sveta, posebno pa od Evrope, je na drugi strani tudi res, da je nanjo večejo neštete vozi in da skoraj ne more voditi druge ali drugačne zunanje politike, kakor jo je vodila nekdanja pred-revolucionarna Rusija. To je ugotovil prvi že Panait Istrati v svoji znani knjigi. Temeljna načela te politike so v bistvu rusko-nacionalna, a sredstva so se doslej močno razlikovala in drugačna je bila v prvi vrsti tudi taktika. Ta taktika je napolnila moskovske državniške najprej v Rim in nato v Berlin, odnosno skoraj istočasno v oba kraja, in to kljub temu, da tega nihče ne bi bil pričakoval, saj je predstavljala italijanski fašizem zanje najhujšo obliko protikomunizma, nemški socializem je pa znan izza nastopa proti Spartakusu in poznejšim voditeljem nemškega marksističnega ekstremizma.

Toda: ekstremi se srečujejo, stikajo! Mussolini je iskal stikov z boljševiško Rusijo iz posebnih namenov. Ti nameni so imeli za cilj orožje proti domačemu italijanskemu komunizmu ter obenem proti onim državam Balkana, ki so bile Mussolinijevemu Rimu vedno v napotje. Kljub vsej prevejanosti italijanskega fašizma se je pa v praksi zgodilo to, da je imel od te zveze samo izgubo; dobilek je spravljala Rusija! Italijanske investicije v sovjetski Rusiji so postale že zgodaj pasivne. To je tudi vzrok, da se ob koncu lanskega leta potekla pogodba med Moskvo in Rimom še vedno ni obnovila, dasi se je ruski poslanik pri italijanskem dvoru krez Obolevskega jezika za to veliko trudil. S tem je privedel pa tudi takozvani »vzhodni blok«: Rusija, Turčija, Bolgarija, o katerem smo pred leti pisali veliko tudi v »Večerniku«. Iz istih razlogov destruktivnih smotrov so sklenili tudi Nemci s sovjetsko Rusijo znani Rapalski pakt. Prav ob nedavni prošlavi desetletnice rusko-nemškega Rapalla pa se je zgodilo, da je ta pakt splaval po vodi. Pokopal ga je prihod Adolfa Hitlerja na vlado!

Z razbitjem teh zvez se je pa zgodilo desti več, kakor bi utegnili meniti povprečni opazovalec evropske mednarodne politike. Tu mislimo zlasti na vojaško sodelovanje med Berlinom in Moskvo, katerega poznajo naši čitatelji pač iz »Večernikovih« člankov lanskih šte-

vilik o tajnem oboroževanju Nemčije. Nemci so, kakor smo takrat ugotovili, organizirali boljševiški Rusiji v prvi vrsti vojni letalstvo; pošiljali pri tem tja svoje letalske častnike in podčastnike ter vodili pilotske tečaje in ustanavljali lastna skladišča materiala. Po nastopu vlade Adolfa Hitlerja se je pa »bratstvo in prijateljstvo« Berlina in Moskve silno, da celo usodno ohladilo. Sovjeti so obrnili novi Nemčiji hrbet in s tem so splavali po vodi ne samo nemški vojaški načrti, nanašajoči se na sodelovanje Nemčije z Rusijo, temveč tudi — depolji! Nemški generali, ki so gradili silo nemške vojske v prvi vrsti na zavezništvo med Berlinom in Moskvo, bodo morali izvršiti sedaj temeljito preorientacijo v smislu zveze Berlin-Rim. Preganjanje komunistov je izbilo sodu dno, in Rusija ter Nemčija sta si postali bolj tuji kakor kdajkoli poprej!

K tej sovjetsko-italijanski in sovjetsko-nemški razporoki moramo pa prišteti tudi še ruski spor z Anglijo zaradi aretiranih angleških inženjerjev, če hočemo spoznati pravo zadržanje sovjetske Rusije napram evropskim velesilam! Kakor pred boljševiško revolucijo prejšnja Rusija, tako se tudi sedanja približuje bolj in bolj — Franciji. Približevanje k Franciji je pa logično silo tudi k ureditvi odnošajev do njenih zaveznic: male antante in Poljske. S poslednjjo je na podlagi francoskih prizadevanj sklenila še nenapadalni pakt, v poslednjem času se pa uvršča bolj in bolj v blok držav, ki so proti revizionizmu in te dni tudi protirinskemu načrtu Mussolinija in Macdonalda. Tako je našla Francija s svojimi zavezniki močno oporo v od Rima in Berlina se odmikajoči Moskvi, ker se pač predobro zaveda, da ji je nemško-ruska zveza dosti bolj nevarna kakor nemško-italijanska. Če imajo vzhodne zaveznice Francije, najprej Poljska in Romunija, zavarovan hrbet napram Rusiji, je tudi eventualna vojna z Nemčijo in Italijo takorekoč že dobljena!

Po vsem tem vidimo, da se dogaja pred našimi očmi zgodovinsko pomembna preorientacija Rusije, ki stopa s tem zopet na pozorišče aktualne evropske politike, pridobivajoč vsak dan bolj na moči upliva. To dejstvo postaja važno tudi za Beograd, dasi mi nismo tako neposredno zainteresirani na stvari kakor so n. pr. naši sosedi Poljaki in Romuni, ki meje teritorialno na Rusijo. Prihodnji meseci bodo tu razčistili marsikatero pereče vprašanje.

Titulescu pri siru Johnu Simonu

PRIHOD ODPOSLANCA MALE ANTANTE V LONDON. MALA ANTANTA ODKLANJA NADALJE PAKT ŠTIRIH. TUDI AMERIKA PROTI PAKTU. ODLOČNE BESEDE URADNEGA POLJSKEGA LISTA. PROTI TUDI RUSIJA IN BELGIJA.

LONDON, 6. aprila. Romunski zunanji minister Titulescu, ki je prispel sinoči v London, se bo sestal danes z zunanjim ministrom strom Johnom Simonom, s katerim se bo razgovarjal o raznih aktualnih vprašanjih in mu bo sporočil enako, kakor je to storil že poljski poslanik Skirmunt, da mala antanta slej ko prej odklanja ustanovitev direktorija štirih velesil v zvezi z revizijo pariških mirovnih pogodb. Kakor doznava diplomatski poročevalec »Daily Mail«, so bile želje male antante v angleških in francoskih izpreminjavalnih predlogih k Mussolinijevemu načrtu izdatno upoštewane. Treba pa bo še počakati, da se bo videlo, koliko so bile upoštewane te želje pri končni formulaciji pakta štirih velesil. Socialistični »Daily Herald« piše, da je smatrali pakt štirih velesil z ozirom na to, da so mala antanta in Poljska uveljavile svojo moč, za pokopan.

PARIZ, 6. aprila. Ameriški izredni poslanik Norman Davis je prispel semkaj in izjavil francoskim državnikom, da so Združene države nasprotne paktu štirih velesil. Isto je ponovno sporočila Rusija, protestirala je pa tudi Belgija.

PARIZ, 6. aprila. Pariška izdaja »New York Herald« poroča, da bo ameriški delegat Norman Davis odpotoval drevi v Berlin, kjer se bo razgovoril s Hitlerjem in zunanjim ministrom baronom von Neurathom o vprašanju razorožitve in ustanovitve direktorija štirih.

PARIZ, 6. aprila. Po informacijah dobro poučenih krogov bo podana francoska spomenica glede vprašanja direktorija štirih velesil v obliki deklaracije. Francija bo povabila vlade Anglije, Nemčije in Italije, da sodelujejo pri reševanju velikih problemov, ki se tičejo štirih velesil. Štiri velesile pa naj bi sodelovale tudi pri reševanju drugorazrednih problemov obenem z ostalimi državami, zlasti glede mednarodnih gospodarskih vprašanj, pri čemer bi se bodoči načrt štirih velesil zadržal le v okviru statutih Društva narodov.

Macdonaldovo potovanje v Ameriko

LONDON, 6. aprila. Odhod ministrskega predsednika Macdonalda v Washington je definitivno določen na 15. aprila in se pričakuje Macdonaldov prihod, v čigar spremstvu so tudi trije finančni eksperti, v Washingtonu 21. t. m. V Washingtonu bo ostal Macdonald predvidoma 7 dni. Diplomatski dopisnik »Daily Telegraph« poroča svojemu listu, da je pripisovati Macdonaldovo odločitev za potovanje v Washington njegovemu razočaranju, ki ga je doživel v svojih razgovorih z ameriškim delegatom Normanom Davisom.

PODGVERNER NARODNE BANKE.

BEOGRAD, 6. aprila. Za drugega podguvernerja Narodne banke je bil na predlog finančnega ministra imenovan dr. Jovan Lovčević, izredni vseučiliški profesor.

DANSKA ZMAGA.

HAAG, 6. aprila. Stalno mednarodno mirovno sodišče se je postavilo v sporu med Dansko in Norveško glede vzhodnega dela Grönlandije na stališče Danske.

ANGLEŠKI BOJ PROTI RUSIJI.

LONDON, 6. aprila. Spodnja zbornica je v drugem čitanju z veliko večino glasov sprejela predlog zakona, ki prepoveduje uvoz ruskega blaga v Anglijo. Obenem je bil zunanji minister sir John Simon z veliko večino glasov pooblaščen, da ukrene vse mogoče, da čim bolj olajša položaj angleških inženjerjev, ki so zaprti v Moskvi.

KONEC AMERIŠKE ZEJE.

NEWYORK, 6. aprila. Danes o polnoči se bo končala ameriška prohibicija po 14 letih suhega režima. Ko bo udarila polnoč, bodo smeli ameriški gostilničarji in hotelirji zopet točiti pivo, izvzemši v Newyorku, kjer bodo pričeli piti šele ob 6. uri jutraj, da se izognejo neizogibnim orgijam v nočnih urah.

PODREDITEV NEMŠKE POMOŽNE POLICIJE.

BERLIN, 6. aprila. Da se prepreči nesoglasja in spopade med stahlhelmovci in hitlerjevskimi napadalnimi in SS oddelki, so vse te edince z odlokom državnega kancelarja odsej podrejene neposredno ministru za državno brambo generalu Blombergu.

Po katastrofi največjega zrakoplova

VZNE MIRNENJE IN ŽALOVANJE V ZDRUŽENIH DRŽAVAH. REŠENCI DO SPELI V NEWYORK. USODA OSTANKOV TRUPA.

WASHINGTON, 6. aprila. Vsa ameriška javnost živi še vedno pod strašnim vtisom katastrofe največjega zrakoplova sveta in ponosa ameriške zračne mornarice. Na naslov pomorskih oblasti se slišijo neprestani očitki, da ni dovolj poskrbela za varnost in da je poslala na manevre zrakoplov, ki ni imel za tako naporno službo še zadostno izvežbanega moštva in častnikov. S tem so oblasti zakriville tragičen konec ogromnega zrakoplova, čigar stroški so bili izredno visoki in pa smrti mnogoštevilnih izvrstnih častnikov in mornarjev. Kakor je znano, je našel smrt v razburkanem morju pod razbitim trupom »Akrona« tudi admiral je bila vsaka rešitev zrakoplova, ko je zasel v sredino silnega zračnega orkana. Izključena, zlasti, ker je bila pretrgana vsaka zveza s krmilom. Trenutki, ko je

udaril zračni velikan ob razdivljano morskovo površino, so nepopisni. Nekaj trenutkov po katastrofi je bil na kraju sreče nemški parnik »Phoebus«, ki je s svojim moštvom in rešilnimi pripomočki storil vse, da bi rešil čim več ponesrečenec. Žal je bil napram razdivljanim elementom skoraj brez moči. Predvčerajšnjim je pripeljal parnik »Tucker« v New York preostale žrtve »Akrona«, in sicer poročnika Willeya z dvema mornarjema in truplo radiotelegrafista, ki je podlegel smrtnim poškodbam na krovu »Phoebusa«. Junake strašne katastrofe je sprejelo desetisočglavo ljudstvo odkritih glav. Splošno mnenje javnosti je, da bi bilo katastrofo mogoče še pravčasno preprečiti, če bi se zrakoplov umaknil napovedanemu zračnemu viharju. Ostanek »Akronovega« trupa žene morskotok na odprto morje.

Svoboda (Maribor): Čakovečki SK. Službujuči odbornik g. dr. Meznarič. V Murški Soboti se odigra ob 15. uri prijateljska tekma SK Mura:SK Jugoslavija (Celje). Službujuči odbornik g. Peterka.

Meddržavna nogometna tekma Avstrija:Češkoslovaška se bo odigrala v nedeljo 9. t. m. na Dunaju. Potek tekme, in sicer drugi polčas, bo prenašala radiopostaja Dunaj.

Dijaška olimpiada. Letošnja mednarodna dijaška tekmovanja se vrše od 1. do 10. septembra v Turinu.

Otvoritev novega igrišča SK Svobode bo 4. junija t. l., in sicer bo SK Svoboda na ta dan priredila mednarodni nogometni turnir.

Občni zbor ISSK Maribora bo drevi ob 20. uri v lovski sobi hotela »Orel«.

Po nedolžnem v ječi.

V zadnjem času je vzbudila v Ameriki veliko senzacijo afera Moneja in Billingsa, ki sta bila radi bombnega atentata leta 1916. v San Franciscu obsojena na smrt, pa jima je pozneje sodišče pretvorilo smrtno kazen v dosmrtno ječo. Obsojeni Monej je od prvega dne aretacije dosledno zatrdel, da je nedolžen. Med tem pa so bile razne okolnosti take, da ga je sodišče spoznalo krivega in ga obsodilo. Dolgih 17 let si je kaznjenec Monej zastoj prizadeval, da bi dosegel revizijo procesa. Štirikrat je sodišče odbilo njegovo prošnjo na pomiloščenje.

Pred kratkim pa je nastal v tej zadevi nov moment. Na sodišču, ki je obsodilo Moneja, se je zglasil neki moški, ki je priznal, da je izvršil atentat in da je Monej res nedolžen.

Resnica o vesoljnem potopu.

Znanstvena raziskovanja zadnjega časa vedno bolj potrjujejo zgodovinske in prirodnoznanstvene podatke iz Svetega pisma. Nekatere navedbe se dajo celo dokazati, tako da ni vse, kar pravi Sveto pismo, gola fantazija. Že več let se geologi in geografi bavijo z vprašanjem, če je zgodba o vesoljnem potopu sploh resnična. Neka angleška arheološka ekspedicija je pri izkopavanju v okolici mezopotamskega mesta Kiša naletela v globini 6 metrov pod zemljo na znake, ki pričajo o velikanskih poplavih. Po teh znakih so angleški arheologi izračunali, da je bila ta poplava 3000 let pred Kr. in ni izključeno, da so to znaki vesoljnega potopa.

Nemogoče.

Gospod na motorju drevi skozi mesto. Stražnik na vogalu dvigne roko: »Stoj!« A gospod drevi naprej. Pa se ujezi stražnik, ko privozi gospod drugič mimo: »Ali me niste mogli opaziti! Tak ustavite vendar.«

»Opaziti že,« ima gospod v brzini še časa povedati, »opaziti sem vas že mogel, ampak ustaviti se pa nisem mogel!«

Mali oglasi

Kupim

KUPIM RABLJENE OBLEKE otroške čevlje, pohištvo, knjige, porcelan, starine itd. Plačam dobro. Grajska starinarja, Trg svobode 1. 1183

KUPIM RABLJEN PISALNI STROJ pod ugodnimi pogoji. Ponudbe na upravo lista pod »Stroj«. 2000

Prodam

RADI PRESELITVE ugodno na prodaj: 2 pisalna stroja, skoraj novi planino in 4 polovnjake, starega, dobrega vina. Naslov v upravi »Večernika«. 1180

RAZNO POHIŠTVO, otroško posteljo iz mehanice, štedilnik, veliko ogledalo na stojalu, ceneno na prodaj. Stritarjeva ulica 33. 1177

Službo išče

20-LETNO DEKLE vajeno gostilne, z dvema razredi meščanske šole, zmožna nemškega in srbohrvaškega jezika, išče mesta natakarije v Mariboru ali okolici. Naslov v upravi »Večernika«. 1182

DEKLE z dolgoletnimi izpričevaji, vajena vseh hišnih del in nekaj kuhe, želi nameščenja pri mali družini. Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Pridna in poštena«. 1181

Službo dobi

NATAKARICA večša in izurjena, srednjih let, dobi takoj službo v boljši gostilni v Mariboru. Ponudbe je poslati na upravo »Večernika« pod naslovom »Plačilna natakarija«. 1178

Sobo odda

ODDAM V VILI malo, lepo opremljeno, solnčno sobo. Vinarska ulica 18. 1176

Nallepše gumbi

s primernimi zapponkami, moderne pasove, ovrtnike za bluze, čipke in riže ter vse krojaške potrebščine nudi

C. BÜDEFELDT
Gosposka ul. 4-6

ZA POMLAD

NEKOLIKO KRASNIH MODELOV!

..... KLJUB ZMERNI CENI!!

Din 145^{.-}

Ženski troter čevlji v raznih kombinacijah, nova moda.

Din 145^{.-}

Ženski čevlji iz laka, zelo okusni, novi model.

Din 98^{.-}

Poceni moški polčevlji, črni ali rjavi, usnat podplat. V drugi obliki samo D. 125^{.-}

Din 145^{.-}

Moški polčevlji, prima črni ali rjavi boks, Goodyear-izdelava, trpežen usnat podplat.

Din 88^{.-}

Ženski čevlji, solidno izdelani, črni ali rjavi, dobri podplati. Druga oblika samo D. 95^{.-}

Din 75^{.-}

Eleganten in lahek čevlji iz finega rjavega baržuna. Najnovejša moda imit. nubuka.

Din 75^{.-}

Praktičen in poceni čevlji iz črnega baržuna. Imit. nubuka.

Din 45^{.-} odn. Din 55^{.-}

VELIKA IZBIRA OTROŠKIH ČEVLJEV

raznih vrst v vseh velikostih.

Humanik

MARIBOR, GOSPOSKA ULICA 17
PTUJ, SLOVENSKI TRG

Rudyard Kipling:

Milijonar in njegov sin

(Iz angleščine prevedel Josip Poljanec.)

To je bila stara v usnje vezana knjiga, ki je vrnjena po sto potovanjih, jako vsebinska in močno podobna svetemu pismu, samo da so jo poživljali opisi bojev in obleganj. In brali so jo malone od platice do platice. Drugače pa je Pen bil tiha duša. Včasih tri dni zapored ni izpregovoril besedice, dasi je igral šah, poslušal petje in se smejal zgodbam. Ko so ga skušali nagovoriti, da bi katero povedal, jim je odgovoril: »Ne želim, da bi bil videti neprijazen, vendar molčim, ker nimam kaj povedati. Glava mi je popolnoma prazna. Še svoje ime sem malodane pozabil.« Pri tem se je s pričakujočim smehljajem obrnil proti stricu Saltersu.

»Ej, Pratt iz Pensilvanije si,« mu je Salters na glas zaklical. »Prihodnjič boš še na mene pozabil.«

»Nak - nikoli!« je odvrnil Pen in trdo stisnil ustna. »Ej seveda, Pratt,« je ponavljajal zadržgoma. Včasih pa je stric Salters pozabil, kaj mu je bil povedal in mu rekel, da mu je ime Haskins ali karkoli in Pen je bil enako zadovoljen — do prihodnjic.

S Harveyjem, katerega je pomiloval kot izgubljenega otroka in blaznega, je bil vedno jako dober, in ko je Salters opazil, da je Pen imel fanta rad, je tudi on prijenjal. Salters ni bil ljubezniv človek, menil je, da je njegova dolžnost, da

ima fante v strahu; in prvokrat, ko se je Harveyju nekega mirnega dne posrečilo v velikem strahu splezati do vrha jambore — Dan je bil tik za njim, pripravljen pomagati mu — je smatral še on kot svojo posebno dolžnost, da obesi tja gor Saltersove velike pomorske škornje — prizor sramote in zasmehovanja za najbližjo ladjo. Napram Disku se Harvey ni dovoljeval nikakršnih svoboščin, niti tedaj, ko je stari možak opustil naravnostna povelja, ravnal ž njim kakor z ostalim moštvo in rekel: »Ali ne bi hotel storiti tega in tega?« ali »Mislim, da bi bilo bolje, ako bi« — in tako dalje. V teh gladko obritih ustnicah in nagubanih kotih oči je bilo nekaj, kar je mogočno stregovalo mlado kri.

Disko mu je pokazal, kako se rabi ošlati in pomazani zemljevid in ga vodil od sidrišča do sidrišča preko celega niza plitvin in kletčevja v tistem delu Atlantskega morja — Le Have, Western, Banquereau, St. Pierre, Green in Grand Bank. Nadalje mu je tudi razložil načela, na katerih je slonel »prasi jareme«.

V vsem tem se je Harvey odlikoval pred Danom, ker je bil po ojetu podedoval glavo za številke, in misel, da dobi od enega pogleda na mrko sonce važno pojasnilo, je močno zamikala njegovo hitro glavo. V drugih pomorskih zadevah so ga njegova leta zadrževala. Pri-

četi bi bil moral, ko mu je bilo deset let, je dejal Disko. Dan je lahko v temi natikal vabo v mrežo in položil roko na vsako vrvi, in kadar je stric Salters imel bolečo, rano na dlani, jo je za silo znal negovati. Znal je krmiliti ladjo v vsakem vremenu razen v viharju in je pustil ladji njeno voljo, baš ko je bilo treba. Vse to je vršil avtomatično prav tako, kakor je plezal po vrveh ali podredil svoj čoln svoji volji in telesu. Ampak tega svojega znanja ni mogel podeliti Harveyju.

Vendar je v viharjih dneh doznal še mnogo splošnega o ladji, ko so ležali v sprednjem delu ladie ali po kabinskih skrinjah, in so v presledkih med razgovorom roštali čvori, olovnice in obroči. Disko je pripovedoval o lovu na kite v petdesetih letih, o velikih kitih, ki so ležali ubiti poleg mladičev, o krvi, ki je brizgala štirideset čevljev visoko v zrak, o patentnih raketah, ki so se razletele na napačnem koncu in bombardirale trepetajoče mornarje, o čolnih, ki so jih kiti razbili na kosce, kako so rezali ribo in mast cvrli, pa o onem strašnem mrazu l. 1871, ko je v treh dneh dvanaeststo mož izgubilo na ledu svoj dom — čudovite zgodbe, ki so bile vse resnične. Še bolj čudovite pa so bile njegove zgodbe o trski in kako so te ribe globoko pod ladjo preresetavale in premotrivale svoje zasebne zadeve.

Dolgi Jack je rajši govoril o nadnaravnih stvareh. Tovarjši so molčali ob njegovih pošastnih zgodbah o »Yo-hoiha« na Monomoyski obali, ki zasmehujejo in

strahujejo samotne iskalce školjk, o duhovih ljudi, ki niso bili pristojno pokopani, ki tjavajo in straše po pesku in sipinah, o skritem zakladu na Ognjenem otoku, katerega stražijo duhovi Kiddovih mornarjev, o onem pristanišču v državi Mačne, kjer noče noben človek razen kakkega tuca biti zasidran dvakrat na gotovem kraju, ker se opolnoči prikažejo ob ladji mrtvi mornarji s sidrom spredaj na svoji staromodni ladji in žvižgajo — ne kličejo, ampak žvižgajo duši tistega človeka, ki jih je motil v njihovem pokoju.

Harvey je imel nekaj dojem, da so po vzhodni obali njegove ameriške domovine od gore Desert proti jugu bivali ponajveč ljudje, ki so poleti jemali svoje konje tja in se zabavali po dvorcih po deželi. Smejal se je povestim o duhovih, sicer ne tolikanj, kakor bi se bil pred mesecem dni, in njegov smeh se je končal tako, da je mirno sedel in trepetal.

Tom Platt je obravnaval svojo brezkončno vožnjo na stari Ohio okoli Južne Amerike. Pravil jim je, kako se devlje razbeljene krogle v topovo cev, iz nekako plastjo mokre gline med nabojem in cevjo, kako cvrčijo in se kadilo, kedar zaderejo v les in kako so jih mlajni mornarski novinci obilivali z vodo pa klical trdnjavi, naj še enkrat poizkusijo. Pravil je dolge zgodbe o blokadah, kako so se dolge tedne zbrali ob sidru in so za izpremembo samo videli odhajanje in vračanje parnikov, ki so potrošili svoj premog, o viharjih in mrazu.